

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 7 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก สุภาชีวิตชาวตะวันตกโบราณบทหนึ่งบอกว่า **“คุณต้องดับไฟด้วยไฟ”** ถ้าฟังดูผิวเผินและตีความตามตัวอักษร ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้ เพราะปกติแล้วเรามักจะดับไฟด้วยน้ำ แต่ถ้าเราตีความสุภาชีวิตบทนี้ในเชิงสัญลักษณ์ ดูเหมือนว่ามีความเป็นไปได้เหมือนกัน นั่นคือ คุณไม่สามารถปล่อยให้คนอื่นมาเอาผลประโยชน์จากคุณเพียงฝ่ายเดียว ถ้าใครคนหนึ่งโกงคุณ คุณต้องโกงเขากลับ ถ้าเขาให้ร้ายและสบประมาทคุณ คุณต้องปฏิบัติต่อเขาในทำนองเดียวกัน ไม่เช่นนั้นคุณคือผู้แพ้

วิธีการแก้ปัญหาที่สุภาชีวิตโบราณนี้นำเสนอแตกต่างจากคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าอย่างสิ้นเชิง พระองค์ทรงสอนว่าเราต้องดับไฟที่ร้อนแรงแห่งความเกลียดชังด้วยน้ำที่ขำเย็นแห่งความรัก ในพระวรสารวันนี้พระองค์ตรัสว่า **“จงรักศัตรู จงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน จงอวยพรผู้ที่สาปแช่งท่าน จงอธิษฐานภาวนาให้ผู้ที่ทำร้ายท่าน”** (ลก 6:27) คำว่า **“สาปแช่ง”** ในต้นฉบับภาษากรีกมีความหมายหลายอย่างซึ่งรวมไปถึง **“โกรธเคือง อาฆาตแค้น อิจฉาริษยา และมุ่งร้าย”** ด้วย ตามความหมายดังกล่าวนี้ เราจะเห็นว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงพูดถึงการที่ใครบางคนทำร้ายร่างกายหรือความรู้สึกของเราโดยไม่ตั้งใจ แต่ทรงพูดถึงการทำร้ายโดยเจตนาที่มาจากจิตใจที่ชั่วร้าย

สำหรับเราเป็นเรื่องง่ายที่จะบอกว่าเรารักมนุษยชาติทุกคนซึ่งเราอาจไม่เคยรู้จักเสียด้วยซ้ำไป แต่เป็นเรื่องที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงที่จะบอกรักคนใดคนหนึ่งที่ไม่เคยรู้จักหรือทำให้เราต้องเจ็บช้ำน้ำใจอย่างไม่มีวันสิ้นสุด พระเยซูเจ้าไม่ทรงปล่อยให้ความรักของเรากระจายอยู่ทั่วไปกับมนุษยชาติที่เป็นนามธรรมกว้างๆ แบบนี้ พระองค์ทรงปรารถนาให้ความรักของเราเป็นรูปธรรม สามารถสัมผัสและปฏิบัติได้ และมีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน สำหรับพระองค์ความรักต่อเพื่อนมนุษย์เป็นบทบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดรองจากความรักต่อพระเจ้า แน่ละ การรักคนดีมีคุณธรรมไม่ใช่ปัญหาสำหรับเรา เพราะเป็นความรักระดับพื้นฐานที่คนทั่วไปทำอยู่แล้ว แต่การที่ต้องรักคนที่เอาใจเปรียบเรา มุ่งร้ายเรา และทำร้ายเราทุกครั้งที่มีโอกาส ซึ่งเป็นความรักระดับสูง ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย และอาศัยกำลังความสามารถตามประสานุรักษ์แทบจะเป็นไปไม่ได้หรือเป็นไปไม่ได้เลย เราต้องอาศัยพระหรรษทานและความช่วยเหลือจากพระเจ้าเท่านั้น จิตใจของเราจึงจะได้รับยกให้สูงขึ้นเพื่อสามารถรักคนอื่นเหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงรัก ไม่ว่าเขาคนนั้นจะเป็นใคร มาจากไหน เชื้อชาติหรือศาสนาใด

พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงเทศน์สอนเรื่องความรักเท่านั้น แต่พระองค์ทรงปฏิบัติตามสิ่งที่ได้เทศน์สอนด้วย พระองค์ทรงนำเอาคำเทศน์สอนลงสู่ภาคปฏิบัติด้วยการยอมรับทรมานและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แม้ว่าเรามนุษย์ไม่เชื่อฟังและทำผิดต่อพระเจ้าจนต้องสูญเสียสัมพันธภาพที่ดีกับพระองค์ พระเยซูเจ้าก็ไม่ได้ทรงทอดทิ้งเรา พระองค์ได้ทรงแสดงความรักยิ่งใหญ่ที่มีต่อเราด้วยการยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากอำนาจของบาปและ

ความตาย ความรักและการให้อภัยของพระองค์ไม่ใช่มีไว้เพียงเพื่อมนุษยชาติที่ได้มีบาปซึ่งเป็นนามธรรมลอยๆ เท่านั้น แต่เพื่อเราแต่ละคนซึ่งมีตัวตนจริงๆ เวลานี้ด้วย ขณะนี้พระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ทรงมองลงมายังเราแต่ละคน ผู้โกรธเคือง อาฆาตร้าย และรวมตัวกันวางแผนประหารชีวิตพระองค์ แล้วตรัสว่า **“พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร”** (ลก 23:34) ณ เวลานั้นเองพระเยซูเจ้าได้ทรงแสดงให้เห็นความรักยิ่งใหญ่ที่ทรงมีต่อศัตรูของพระองค์ พระองค์ได้ทรงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังพระองค์ และทรงอวยพรผู้ที่สาปแช่งพระองค์

เราแต่ละคนต้องคิดหาหนทางและพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะนำคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าดังกล่าวนี้ลงสู่ภาคปฏิบัติ บางทีเรื่องราวของดาวิดในบทอ่านแรกอาจช่วยให้ข้อคิดบางอย่างกับเราในเรื่องนี้ เราแทบทุกคนทราบเรื่องราวกับการต่อสู้ระหว่างดาวิดกับโกลิอัท นักบวชยักษชาวฟิลิสเตียเป็นอย่างดี ด้วยชัยชนะของดาวิดในครั้งนั้นท่านสามารถช่วยชาวอิสราเอลให้รอดพ้นจากการสูญเสียชีวิตครั้งใหญ่อันเนื่องมาจากสงครามที่โหดร้ายกับชนชาตินี้ แม้ว่าชัยชนะทำให้ท่านเป็นที่รักและโปรดปรานของประชาชน แต่ทำให้กษัตริย์ซาอูลเกลียดชังท่าน ระวังและมองท่านเป็นศัตรูสำคัญที่จะมาแย่งชิงราชบัลลังก์ในอนาคต กษัตริย์ซาอูลพยายามหาทางฆ่าท่านหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ แต่แล้ววันหนึ่งเหตุการณ์ก็กลับตาลปัตร ดาวิดมีโอกาสฆ่ากษัตริย์ซาอูล แต่ด้วยความเคารพนับถือที่ท่านมีต่อพระองค์ในฐานะผู้รับเจิมขององค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านจึงปฏิเสธที่จะทำตามคำแนะนำของนายทหารของท่าน ท่านให้อภัยกษัตริย์ซาอูลผู้ทำร้ายท่านในทุกวิถีทาง เช่นเดียวกันเราต้องขจัดความคิดที่ลอยๆ เป็นนามธรรมเกี่ยวกับการรักศัตรูของเราออกไป และนำเอาคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าที่ให้อภัยแม้แต่คนที่เกลียดชังและทำร้ายเราลงสู่ภาคปฏิบัติกับเพื่อน ญาติพี่น้อง และทุกคนที่อยู่รอบข้างเราอย่างจริงจัง

พี่น้องที่รัก ความรักที่พระเยซูเจ้าทรงสอนไม่ใช่ข้อเรียกร้องที่ง่ายซึ่งใครก็ตามสามารถทำได้ แต่เป็นข้อเรียกร้องที่ต้องอาศัยพระหรรษทานจากเบื้องบน อย่างไรก็ตาม นักบุญเปาโลเตือนใจเราในบทอ่านที่สองวันนี้ว่า ผ่านทางน้ำแห่งศีลล้างบาปเราได้รับสถานะพระหรรษทานกลับคืนมาและกลายเป็นมนุษย์ใหม่ มี **“กายที่มีพระจิตเจ้าเป็นชีวิต”** (1 คร 15:46) และถูกทำให้เป็นเหมือน **“มนุษย์สวรรค์”** (1 คร 15:48) นั่นคือ พระคริสตเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ ด้วยเหตุนี้ การรับศีลล้างบาปในพระคริสตเจ้าควรเตือนใจเราอยู่เสมอว่า เราต้องใช้น้ำที่อ้าแขนแห่งความรักดับไฟที่ร้อนแรงแห่งความเกลียดชัง ความอิจฉาริษยา และความโกรธแค้น ยิ่งกว่านั้น ทุกครั้งที่เรามาร่วมพิธีมิสซา เราจะได้ยินพระดำรัสของพระคริสตเจ้าที่ว่า **“นี่เป็นถ้อยโลหิตของเรา โโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่อันยืนยง โโลหิตซึ่งจะหลั่งออกเพื่ออภัยบาปสำหรับท่านและมนุษย์ทั้งหลาย”** การรับพระคริสตเจ้าในศีลมหาสนิทและมีส่วนร่วมในพระโลหิตที่หลั่งออกเพื่อการให้อภัย จะให้พลังและความเข้มแข็งที่จำเป็นสำหรับเราเพื่อเป็น **“บุคคลแห่งการให้อภัยและการคืนดีกัน”** เหมือนพระคริสตเจ้า **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**